

ماندگار و مؤثر

نهمین دوره جایزه ابوالحسن نجفی با معرفی آثار برگزیده به کار خود پایان داد

جوایز ادبی

مریم شهزایی گروه کتاب

نهمین دوره جایزه ابوالحسن نجفی با معرفی آثار برگزیده و شایسته تقدیر، به کار خود پایان داد. در این رویداد رقابتی که با گرامیداشت یاد و خاطره زندیاد موسی اسوار، مترجم نامدار و یار بدرین این جایزه همراه بود، هیأت داوران از میان ۱۶۲ اثر ارسالی در حوزه ترجمه رمان و داستان کوتاه، کتاب «فایان» نوشته اریش کستنر با ترجمه اژدر انگشتری را به‌عنوان اثر برگزیده انتخاب کردند؛ همچنین رمان «سه سبب از آسمان افتاده» نوشته نارینه آبگاریان با ترجمه یلدا یدیختی‌نژاد، عنوان شایسته تقدیر این دوره را از آن خود کرد. این جایزه که طی ۹ دوره برگزاری، جایگاه خود را به‌عنوان رویدادی معتبر در عرصه ترجمه تثبیت کرده، بار دیگر با تأکید بر کیفیت متن و استقلال رأی داوران، کوشید تا با معرفی استعدادهای جوان، چراغ راهی برای پویایی جریان ترجمه در ادبیات فارسی باشد.

گرامیداشت یاد استاد اسوار

علی‌اصغر محمدخانی، دبیر نهمین دوره جایزه ابوالحسن نجفی، اختتامیه این رویداد ادبی را با شرح مختصری درباره چرایی تأخیر در برپایی مراسم اهدای جوایز این دوره آغاز کرد؛ اینکه قرار هر ساله شورای سیاست‌گذاری جایزه به برپایی اختتامیه در ماه بهمن و همزمان با سالروز درگذشت زندیاد ابوالحسن نجفی است؛ قراری که حوادث سال گذشته و وقوع جنگ تحمیلی سوم مانع تحقق آن شد. محمدخانی در ادامه یاد و خاطره زندیاد موسی اسوار، یکی از همراهان همیشگی برپایی این رویداد ادبی را گرامی داشت و گفت: «نهمین دوره جایزه استاد نجفی را به یاد استاد موسی اسوار به پایان می‌بریم؛ یکی از ستون‌های اصلی در برپایی این رویداد ادبی که از نخستین دوره همراهی‌مان کرد. استاد اسوار چهره شناخته‌شده‌ای برای همگان است؛ یکی از بهترین مترجمان و ادیبان عربی که معرفی ایشان را سوم شهریور سال گذشته از دست دادیم؛ ترجمه‌های ارزنده‌ای از شعر و ادبیات عرب به همت ایشان از دست است. زندیاد اسوار از جهات بسیاری شبیه استاد نجفی بود، هم به لحاظ حساسیت فراوانی که نسبت به کتاب‌ها و زبان فارسی داشت و هم تنهایی‌اش در زندگی شخصی. شباهت‌های بسیار جزییی داشتند؛ به‌خصوص در دقت و نکته‌سنجی‌شان. کتاب «آکتون... اینبار دیگر شرق مدیترانه» نوشته عبدالرحمن منیف، آخرین ترجمه استاد اسوار است که نشر «هرمس» آن را منتشر کرده؛ کتابی که بعد از درگذشت ایشان منتشر شد و اختتامیه نهمین دوره این جایزه به یاد و خاطره اسوار گره خورده است.»

محمدخانی با اشاره به اینکه جایزه ابوالحسن نجفی به رویدادی اثرگذار در جریان ترجمه تبدیل شده وانتخاب خوبی پیدا کرده است، گفت: «این رویداد رقابتی با هدف پاسداشت یاد ابوالحسن نجفی در عرصه ترجمه و برای تشویق جوانان برگزار می‌شود و تمرکز آن صرف معرفی مترجمان جوان و آثارشان است.» به گفته دبیر علمی نهمین دوره جایزه ابوالحسن نجفی، ۱۶۲ ترجمه در حوزه‌های رمان و داستان کوتاه در مرحله نخست داوری مورد بررسی قرار گرفته‌اند؛ آثاری از ناشران مختلف که در سال ۱۴۰۳ منتشر شده‌اند. عبدالله کوثری، ضیاء

نامزدهای نهمین دوره

فهرست ۱۱ کتاب راه‌یافته به مرحله نهایی نهمین دوره جایزه ابوالحسن نجفی به شرح زیر است:

- زوج‌ه مارتن** گرنوشته جنت لوئیس، ترجمه وحید طباطبایی، نشر ماهی
- سه سبب از آسمان افتاد** نوشته نارینه آبگاریان، ترجمه یلدا یدیختی‌نژاد، نشر موبایل
- فایان** نوشته اریش کستنر، ترجمه اژدر انگشتری، نشر بیدگل
- بچه** نوشته ماگدا سابو، ترجمه نصرالله مرادیانی، نشر بیدگل
- خیبندان** نوشته نواس برنهارت، ترجمه زینب آرمد، نشر بیدگل

- مسیر زندگی** نوشته میگل دلیبس، ترجمه علیرضا شفیعی‌نسب، نشر نری
- یک‌جور اشتباه** نوشته یوسف ادريس، ترجمه سیدمحمد حسین میرفخرایی، نشر نری
- اولکر آبالا** نوشته سرای شاهین، ترجمه مزده الفت، نشر برج
- هرمنگ جماعت** نوشته آلبرتو موراویا، ترجمه هاله ناظمی، انتشارات دیدآور
- شب به خیبر غریبه** نوشته مکای بی‌گالت، ترجمه آرش افراسیابی، نشر بیدگل
- هفت قمر معالی** المیدا نوشته شهان کارونایتلاکا، ترجمه فاطمه تاسان، نشر رایبد

از راست: علی‌اصغر محمدخانی، اژدر انگشتری، حسین معصومی همدانی، نرگس قندیل‌زاده و فرزانه دوستی / عکس: سجاد صفری/ایران

ایستاده در میانه دو فرهنگ

مهدی فیروزان، مؤسس و رئیس هیأت مدیره شهر کتاب، سخنان خود را با خاطراتی از چگونگی آشنایی و آغاز همکاری‌اش با زندیاد اسوار در اوایل دهه شصت آغاز کرد و با بیان اینکه زندگی استاد اسوار از وجوه مختلفی قابل بررسی است، گفت: «زندگی اسوار دو بخش دارد: زندگی شخصی و زندگی علمی-فرهنگی و دانشگاهی ایشان. اسوار در زندگی خصوصی اهل قنوت بود؛ وفاداری و پستی و وفای به عهد، راستگویی، تحمل و شکیبایی ویژگی‌های اهل قنوت است که مصادیق آن را می‌توان در تذکرة‌های مختلف این دو شخصیت اسوار برخورد؛ از استانداردهایی مبتنی بر این سه ویژگی است؛ در رفتار شخصی مهربان و راستگو بود و اهل صبوری و تأمل بسیار. با موسی اسوار آغاز کرد و گفت: «بارها دربار ابوالحسن نجفی و آثار ارزشمندی که از او به یادگار مانده سخن گفتیم و شاید به تکرار مکرراتی که بر کسی پوشیده نیست نیاز نباشد. بنابراین امروز درباره یکی از خصوصیات زندیاد نجفی صحبت می‌کنم که کمتر کسی به آن اشاره کرده، اینکه رابطه او با شاگردانش برخلاف آن چیزی است که در ایران شاهد هستیم. رابطه شاگرد و استاد در کشور ما اغلب رابطه مرید و مرزادی است، خصوصیتی برخلاف شیوه شاگردپروی ابوالحسن نجفی! نجفی شاگردان زیادی داشت اما تقریباً مریدی نداشت. هر یک از شاگردان او در حوزه کاری خود، چهره‌های برجسته‌ای شدند؛ افرادی همچون بهرام صادقی، تقی مدرسی، هوشنگ گلشیری، ضیاء موحّد و محمد حقوقی از جمله افرادی بودند که در حلقه مشهور به جنگ اصفهان با آقایی نجفی دم‌خور بودند. با وجود این هیچ‌کدام کپی نجفی نشدند و این هنری است که در کمتر کسی دیده می‌شود. نجفی با عوامی آشنا بود که آشنایی با آنها برای جوانانی که به خصوص در شهرستان زندگی می‌کردند، غنیمت بود؛ جوانان در تعامل با نجفی، هم گوش شنوایی پیدا می‌کردند و هم احساس ایمنی می‌کردند چراکه او در صدد می‌دشان نبود و هرگز به دنبال مرید پروری نبود. از سوی دیگر نجفی حریم سختجکی داشت و از آن نمی‌شد، جلوتر رفت. کار و روابط نجفی با اشخاص، بر اساس این حریم تنظیم می‌شد.»

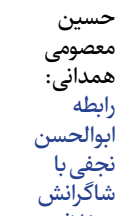
فیروزان بخشی از سخنان خود را به تشریح نقش راهبردی اسوار در سال‌های همکاری‌اش با انتشارات سروش پرداخت؛ به گفته فیروزان، تقریباً از بدو ورود به سروش و قبول مدیریت این مؤسسه انتشاراتی، از اسوار برای همکاری دعوت می‌کند و زندیاد اسوار نیز راهبردی در شکل‌گیری و وجود این همکاری از یزرگان عرصه کتاب همچون سمیعی گیلانی، رضا سید حسینی، اسماعیل سعادت، اکبر عالمی و حسین معصومی همدانی برای همکاری با شورای کتاب انتشارات سروش ایفا می‌کند؛ جمعی که با تأسیس فرهنگستان زبان و ادب، نقش مؤثری در شکل‌گیری آن نیز ایفا می‌کنند. به گفته فیروزان، زندیاد موسی اسوار با طراحی و راه‌اندازی

مهدی فیروزان:
موسی اسوار همچون پلی میان اعراب و ایرانیان، پلی میان زبان عربی و زبان فارسی و پلی میان فرهنگ عربی و فرهنگ فارسی بود. او در میانه این دو فرهنگ ایستاد. اسوار درون فرهنگ می‌زیست و مشتاق عاشق آموختن بود. زبان عربی را به همان شیرینی، خوبی و فصاحت می‌دانست که زبان فارسی را بلد بود. او پلی میان گذشته و امروز زد

معجزه تداوم جایزه نجفی
حسین معصومی همدانی، استاد دانشگاه و عضو پیوسته فرهنگستان ابوالحسن نجفی نیز به‌عنوان یک رویداد ملی یاد کرد که افتخاری برای «آکتون» که طی سال‌های برگزاری‌اش توانسته به رویدادی اثرگذار و جریان‌ساز در عرصه نشر تبدیل شود.

معصومی همدانی:
رابطه ابوالحسن نجفی با شاگردانش برخلاف آن چیزی است که در ایران شاهد هستیم. شاگردان زیادی داشت تقریباً مریدی نداشت. هر یک از شاگردان او در حوزه کاری خود، چهره‌های برجسته‌ای شدند

عوامل بیرونی شد، منتهی مسأله اصلی آن است که عوامل درونی هم نقش مهمی در حذف آنها ایفا کرده‌اند؛ دلایل درونی از جمله آنکه خواهان پیشرو نشان دادن خود بودند. با چنین نگاهی اغلب به آثاری جایزه اعطا می‌کردند که صفت عمومی‌شان آوانگاردی بود. این درصورتی است که کتاب‌های غیرآوانگارد نیز حق حیات دارند. با چنین نگاهی یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های جایزه نجفی آن است که منعکس‌کننده تنوع آثاری است که به فارسی ترجمه می‌شوند. انتخاب آثار بررسی شده در نهمین دوره جایزه کار دشواری بود. خوشبختانه کارهایی که جوان‌ها انجام می‌دهند، گاهی برجسته‌تر از کارهایی است که بزرگان در دوران جوانی‌شان کرده‌اند. پرورده شدن زبان فارسی در آثار این جوانان گاهی آنچنان چشمگیر است که حیرت می‌کنم. گاهی با خود می‌گویم اگر بزرگان نسل پیشین بودند، می‌توانستند چنین کتاب‌هایی را ترجمه کنند؟

معصومی همدانی در پایان سخنان خود، دو کتاب برگزیده و شایسته تقدیر نهمین دوره استاد نجفی را آثار مشترک هر دو کتاب را در آن دانست که به‌رغم روایت بر سبتر دوران‌های تاریخی، «سیاست» تقریباً در هر دو آنها غایب است و تأکید کرد هیچ‌کدام بر محیط فاجعه بار سیاسی متمرکز نشده و زندگی آدم‌ها برای آنان در اولویت است.

در ستایش امید

در بخش دیگری از اختتامیه، نرگس قندیل‌زاده، مترجم زبان عربی نیز به شرح نکاتی درباره آخرین ترجمه زندیاد اسوار پرداخت؛ کتاب «آکتون اینجا... بار دیگر شرق مدیترانه» نوشته عبدالرحمان منیف که چندی پیش از سوی انتشارات هرمس منتشر شده است. به گفته محمدخانی، دبیر علمی نهمین جایزه ابوالحسن نجفی، شورای اسیر بست‌گذاری این جایزه طی سال‌های اخیر برای بهره‌مندی از حضور مترجمان جوان در جمع هیأت داوران این رویداد ادبی کوشیده است. بر همین اساس چندین ترجمه است که از برخی نفرات برگزیده دوره‌های گذشته رار همکاری دعوت می‌شود. محمدرضا شکر تئاری یکی از همین داوران جوان است که پیش‌تر موفق به کسب عنوان ترجمه برگزیده شده است. او به شرح نکاتی درباره کتاب «فایان» اثر برگزیده این دوره پرداخت و گفت: «نثر ترجمه این کتاب نه بیش از اندازه آراسته و ادیبانه است که تندی و پندزدگی متن را بپوشاند و نه آنقدر خشن و بی‌رنگ و بی‌حس و ویژگی‌های سبکی نویسنده از میان برود. مترجم توانسته، دو وجه ظاهر و باطنی اثر را هم تئید «فایان» را که از یک مسو تراژدی و اندوه عمیق جهانی را که در آن مدام زیر پای شخصیت‌ها خالی می‌شود و از سوی دیگر طنز سرد را که تلخ و گاه بی‌رحم است منتقل کند. این طنز همان‌طور که به خوبی به فارسی هم درآمده است، وسیله‌ای برای شوخی کردن با سبک کردن نیست؛ بلکه کارکرد مهم‌تری هم دارد و طنز تراژدی را برجسته‌تر می‌کند که ترجمه این تعادل دشوار را حفظ کرده است.

خوآنده نیز هم لبخند تلخ زمان و هم تهمزه اضطراب شکست و نومیدی را که پشت این لبخند پنهان است، حس می‌کند.»

اژدر انگشتری، مترجم کتاب فایان که موفق به کسب عنوان برگزیده نهمین دوره جایزه استاد نجفی شد، از دیگر سخنرانان این مراسم بود که با تأکید بر نقش این جایزه در ارتقای ترجمه گفت: «ما مترجمان رقیب هم نیستیم؛ زیرا از کار یکدیگر خبر نداریم، رقیب‌مان کار قبلی‌مان است که می‌خواهیم یک قدم جلوتر برویم. اما درباره چرایی عدم کتاب فایان باید تأکید کنم یکی از مهم‌ترین شاخص‌های من در انتخاب این کتاب، نسبت آن با شرایط اجتماعی جامعه است. این اثر درباره اواخر دهه ۱۹۲۰ در آلمان است که با مشکلات و رکود اقتصادی و بیکاری، اضطراب جنگ و آشفتگی فرهنگی همراه است. به گمانم ترجمه فایان مهم است، چون تجربه زیسته ما را به آن تجربه تاریخی پیوند می‌زند و یادآوری می‌کند در بحران‌ها تنها نیستیم و جوامع دیگری از آن عبور کرده‌اند. این رمان امید را به ناامیدان انتقال می‌دهد.»

آخرین بخش این مراسم به سخنرانی کوتاه یلدا یدیختی‌نژاد، مترجم اثر تقدیری «سه سبب از آسمان افتاده» اختصاص یافت، او تأکید کرد نقطه عطف رمانی که ترجمه کرده، رنج است، رنجی که به شکلی در سراسر جهان جریان دارد. با این حال در نهایت کورسوی امیدی نیز در آن به چشم می‌خورد که قابل توجه است و قوت نویسنده‌اش را نشان می‌دهد.

کتاب

برای مترجمان جوان

به مناسبت برگزاری مراسم پایانی نهمین دوره

جایزه ابوالحسن نجفی و به یاد استاد موسی اسوار

عضو پیوسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی

«جایزه ابوالحسن نجفی» به دبیری علی‌اصغر محمدخانی و با پشتیبانی شهر کتاب به ریاست مهدی فیروزان، از سال ۱۳۹۵ تا به امروز، هر ساله برگزار می‌شود. این جایزه به منظور احترام و پاسداشت خدمات استاد ابوالحسن نجفی (۱۳۰۶-۱۳۹۴) به فرهنگ و ادب و عرصه ترجمه رمان و داستان کوتاه در ایران، به بهترین ترجمه رمان و مجموعه داستان کوتاهی که در هر سال منتشر شده، اهدا می‌شود. در این مختصر درباره ویژگی‌های جایزه نجفی، علت اهمیت و اعتبار آن، نحوه انتخاب آثار برگزیده و شایسته تقدیر و مسائلی از این دست سخن می‌گویم. این کارش کوتاه را تقدیم می‌کنم به یاد و خاطره استاد موسی اسوار (۱۳۳۲-۱۴۰۴) که از دوره دوم در هیأت داوران این جایزه حاضر بود و تا پایان عمر پربارش، نظارت جدی و شرکت بسیار فعال در انتخاب آثار برگزیده و شایسته تقدیر در جایزه ابوالحسن نجفی داشت.

برای برگزاری هر دوره جایزه ابوالحسن نجفی ابتدای فراخوانی از مترجمان و ناشران علاقه‌مند به شرکت در جایزه خواسته می‌شود که آثار خود را به دبیرخانه جایزه در شهر کتاب ارسال کنند و سپس تمام آثار به دقت توسط اعضای هیأت داوران بررسی و طی چند دور داوری می‌شود و پس از اتمام داوری ابتدا نام نامزدهای راه‌یافته به دور پایانی به‌صورت عمومی اعلام می‌شود. سپس از میان این آثار، اثرا آثار برگزیده و شایسته تقدیر توسط هیأت داوران انتخاب می‌شود و نهایتاً طی مراسمی ویژه جایزه و نشان ابوالحسن نجفی به برندگان اهدا می‌شود. به باور نگارنده، دشوارترین مرحله از مراحل فوق، به انتخاب اثر یا آثار برگزیده و شایسته تقدیر از میان نامزدهای راه‌یافته به مرحله پایانی مربوط می‌شود، زیرا اثر برگزیده یا شایسته تقدیر را دارند، اما آنجا که طبق اساسنامه جایزه، باید فقط یک یا دو اثر از آن میان برگزیده شود، داوران به ناچار و بنا به معیارهای گوناگون دست به انتخاب یک یا دو اثر می‌زنند. به این دلیل فهرست ده‌ها کتابی که طی این ۹ دوره به مرحله پایانی رسیده‌اند، خود راهنمای بسیار مفید و ارزشمندی است برای کسانی که در جست‌وجوی بهترین رمان‌ها و مجموعه‌داستان‌های ترجمه شده برای مطالعه هستند (برای مشاهده فهرست این آثار رجوع شود به مدخل «جایزه ابوالحسن نجفی» در تارنمای ویکی‌پدیا).

این جایزه در همان نخستین دوره خود اهمیت بسیاری در میان دوستداران رمان و داستان‌های کوتاه یافت و به سرعت مورد توجه جامعه ادبی کشور و مخصوصاً مترجمان واقع شد. اهمیت و اعتبار آن به حدی است که ناشران به هنگام تجدید چاپ آثار مترجمان خود، به‌انحای گوناگون متذکران این‌کنند می‌شوند که آن اثر برنده جایزه ابوالحسن نجفی شده است. برخی از مهم‌ترین دلایل اهمیت و اعتبار این جایزه را می‌توان به شرح زیر بیان کرد:

اول این که جایزه نجفی طی این ۹ دوره همواره استمرار و مداومت داشته و غالباً مراسم پایانی خود را هر سال در بهمن‌ماه، یعنی ماه وفات استاد نجفی، برگزار کرده است. البته دوره چهارم و دوره حاضر (نهم) در این میان استثنا تا اندکی تأخیر برگزار شدند، اولی به علت همه‌گیری کرونا و دومی به علت بروز جنگ. دوم اینکه هیأت داوران این جایزه، خود از مترجمان و نویسندگان صاحب‌نام جامعه روشنفکری ایران بوده‌اند. تنها با نگاهی به فهرست نام داوران این جایزه درمی‌یابیم که چرا این افراد نقش مهمی در اعتبار بخشیدن به جایزه نجفی داشته‌اند: موسی اسوار، مهستی بحرینی، منوچهر بدیعی، محمدرضا کتبی، تئاری، ابوالفضل حری، محمود حسینی‌زاد، مرژده دقیقی، فرزانه دوستی، سعید رضوانی، امید طبیب‌زاده، نرگس قندیل‌زاده، عبدالله کوثری، آبتین گلکار، حسین معصومی همدانی و ضیاء موحّد.

سوم اینکه دست‌اندرکاران جایزه نجفی توجه خاص به مترجمان جوان یا تازه‌کار داشته‌اند. گرچه در مراسم پایانی بسیاری از دوره‌ها از مترجمان قدیمی و پیشکسوت تقدیر به عمل آمده است، اما جایزه نجفی از ابتدا برای مترجمان جوان یا تازه‌کار طراحی شده است؛ مثلاً فهرست زیر شامل آثار برگزیده هشت دوره جایزه نجفی است که تمام مترجمان آنها جزو مترجمان جوان و تازه‌کار کشور بوده‌اند:

- دوره اول (۱۳۹۵):** «آشیانه اشراف»، نوشته ایوان تورگنیف، ترجمه آبتین گلکار، نشر ماهی
- دوره دوم (۱۳۹۶):** «هارش رادنسکی»، نوشته یوزف روت، ترجمه محمد همتی، نشر نو
- دوره سوم (۱۳۹۷):** «زلیخا چشم‌هایش را باز می‌کند»، نوشته گزول یاخینا، ترجمه زینب یونسی، انتشارات نیلوفر
- دوره چهارم (۱۳۹۸ و ۱۳۹۹):** «استاد پترزبورگ»، نوشته جی.ام. کوئتی، ترجمه محمدرضا شکر تئاری، نشر ماهی
- دوره پنجم (۱۴۰۰):** «هعفه»، نوشته لوران بینه، ترجمه احمد پرهیزی، نشر ماهی «بیداری»، نوشته کیت شوین، ترجمه فرزانه دوستی، نشر بیدگل
- دوره ششم (۱۴۰۱):** «دروازه خورشید»، نوشته الیاس خوری، ترجمه نرگس قندیل‌زاده، نشر نری
- دوره هفتم (۱۴۰۲):** «در آمریکا»، نوشته سوزان سانتاگ، ترجمه نیلوفر صادقی، نشر برج
- دوره هشتم (۱۴۰۳):** «هم‌نوایی در پاییز»، نوشته باربارا اپیم، ترجمه مزند بلوری، نشر بیدگل
- و چهارم این نهاد برگزارکننده جایزه یعنی «شهر کتاب»، نهادی است که در عمل نشان داده است وابسته به هیچ جناح و نهاد خاصی نبوده و در تصمیم‌گیری‌های خود بر اساس انتخاب اوران و آثار مورد بررسی خود، همواره جانب بی‌طرفی را نگاه داشته و فقط به ارزش ادبی و زبانی آثار توجه داشته است. همان‌طور که گفتیم، برگزاری هر دوره جایزه نجفی با اعلام یک فراخوان آغاز می‌شود اما برخی ناشران یا مترجمان در این میان به تأنیا کیفیت زبانی شرکت در جایزه نیستند، یا گاه فراوش می‌کنند آثار خود را به‌موقع برای دبیرخانه جایزه ارسال کنند، بدیهی است که این آثار جایی در جایزه نجفی نداشته باشند، اما بارها شاهد بوده‌ام که در مورد برخی آثار خاص و برجسته که به دبیرخانه ارسال نشده، داوران خود نسبت به افزودن آن آثار به فهرست آثار مورد بررسی اقدام کرده و آن آثار را نیز در مسابقه شرکت داده‌اند. البته بدیهی است که این امر شامل حال آثار برخی ناشرانی نمی‌شود که مترجمان خود را از فرستادن آثارشان به دبیرخانه نمی‌کنند؛ آثار این ناشران طبعاً در فرایند داوری قرار نمی‌گیرند، مگر اینکه مترجم خود جرات کند و به‌رغم نهمی ناشر کتابش را برای دبیرخانه ارسال کند که در این صورت آن کتاب قطعاً در فرایند داوری قرار خواهد گرفت و بررسی خواهد شد!

اما در پایان بد نیست چند کلمه هم درباره معیار داوران در انتخاب آثار برگزیده و شایسته تقدیر بگویم. تا آنجا که بنده دریافته‌ام، داوران جایزه نجفی همواره دو معیار اصلی و چند معیار فرعی را مد نظر داشته‌اند. معیارهای اصلی عبارتند از اولاً کیفیت ادبی اثر مورد بررسی در زبان اصلی و در جهان، و ثانیاً کیفیت زبانی آن در ترجمه فارسی. بنابراین آثار کلاسیک هیچ مزینتی بر آثار مدرن ندارند و آثار مدرن نیز بر اثر آثار کلاسیک محسوب نمی‌شوند. هرچه کیفیت ادبی اثری در زبان مبدأ بالاتر و کیفیت زبانی ترجمه آن در فارسی بهتر و نزدیک‌تری به اصل باشد، امکان راهیابی آن اثر به دورهای بعد بیشتر و بیشتری می‌شود. اما چند معیار فرعی هم وجود دارد که در تعیین آثار برگزیده و شایسته تقدیر نقش مهمی دارند، مثلاً اینکه آیا کتاب ترجمه مجدد است؟ آیا ترجمه از زبان واسط (ونه اصلی) صورت گرفته است؟ آیا کتاب فاقد ویراستار حرفه‌ای بوده است؟ آیا کیفیت چاپ آن ضعیف است؟ و غیره. اگر پاسخ به هر یک از سؤالات فوق مثبت باشد، خودبه‌خود از اهمیت و ارزش آن کتاب کاسته می‌شود و امکان راهیابی آن به دوره بعد کاهش می‌یابد.

امیدواریم به‌رغم تمام مشکلاتی که در راه برگزاری جایزه نجفی وجود دارد، هم مترجمان و ناشران بتوانند آثار ادبی مهم جهان را به فارسی ترجمه و منتشر کنند و هم «جایزه ابوالحسن نجفی» بتواند به رسالت خود در تعالی بخشیدن به زبان و ادبیات فارسی ادامه دهد و در کار خود متمر ثمر بماند.